

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 16 czerwca 2016 r.

DOLiS/DEC-505/16, 54485, 54488

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2016 r., poz. 718) w zw. z art. art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. 2016 r. poz. 23 ze zm.) oraz art. 6, art. 12 pkt 2 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 26 ust. 1 pkt 3 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. 2015 r. poz. 2135 ze zm.) i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.), po rozpatrzeniu skargi Pani J., zam. w S. przy ul. O., skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 5 kwietnia 2016 r. (DOLiS/DEC-246/16/25397,25400), mocą której organ utrzymał zaskarżoną decyzję z dnia 5 listopada 2014 r. (DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...]2014 r. (sygn. akt [...]), opublikowanym na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego pod adresem [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]), Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

- 1) uchyła zaskarżoną decyzję z dnia 5 kwietnia 2016 r. (DOLiS/DEC-246/16/25397,25400), oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 5 listopada 2014 r. (DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037),**
- 2) nakazuję Prezesowi Trybunału Konstytucyjnego wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pani J., zam. w S. przy ul. O., poprzez usunięcie ze strony internetowej [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/art/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/art/[...]), jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, zawartych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt [...])**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J., zam. w S. przy ul. O., zwanej dalej Skarżącą, na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia

i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt [...]), opublikowanym na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego, pod adresem [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]), zawierająca wniosek o nakazanie usunięcia ww. danych osobowych Skarżącej z sentencji i uzasadnienia opublikowanego w ww. sposób wyroku.

Skarżąca podała, że dnia [...] 2013 r. wniosła do Trybunału Konstytucyjnego, zwanego dalej również TK, skargę (...). Publikowane na stronie internetowej przez Trybunał w tej sprawie dokumenty (skarga konstytucyjna oraz stanowiska uczestników postępowania) były przed ich publikacją anonimizowane. (...) W dniu [...] 2014 r. zapadł wyrok w powyższej sprawie. W tym dniu na swojej stronie internetowej Trybunał Konstytucyjny opublikował w sentencji wyroku (...) moje dane osobowe (pełne imię i nazwisko). (...) W ten sposób, po publikacji w sentencji wyroku Trybunału mojego pełnego imienia i nazwiska – informacje na mój temat m.in. dotyczące stanu mojego zdrowia, przebytych chorób oraz metod leczenia, postępowań sądowych w tej sprawie itp., podane w dokumentach (skarga konstytucyjna, stanowiska uczestników) – dotychczas anonimizowanych (do dnia [...] 2014 r.) – zostały upublicznione”. Po dwukrotnej interwencji telefonicznej Skarżąca dnia [...] 2014 r. skierowała wniosek o anonimizację jej danych osobowych w ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, jednak do dnia niniejszej skargi do GIODO (...) nie otrzymała odpowiedzi. Skarżąca wniosła o usunięcie jej danych osobowych z opublikowanej na ww. stronie internetowej.

Generalny Inspektor przeprowadził w tej sprawie postępowanie wyjaśniające.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego w udzielonych wyjaśnieniach jako podstawę zamieszczenia danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. [...]) wskazał art. 71 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. Nr 102, poz. 643 ze zm.), który stanowi że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zawiera wymienienie wnioskodawcy i innych uczestników postępowania. Podano, że na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, art. 190 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 79 ust. 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym ww. wyrok został opublikowany w Dzienniku Ustaw (...). Wskazano, że ww. ustawy „nie dają Trybunałowi Konstytucyjnemu podstaw do modyfikowania (w tym anonimizowania) publikowanych orzeczeń. Ogłoszenie jest czynnością wyłącznie techniczną i nie powinno prowadzić do jakichkolwiek zmian w treści ogłaszanego aktu”. Wskazano, że strona www.trybunal.gov.pl pełni funkcję Biuletynu Informacji Publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 782), a orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stanowią informację publiczną w myśl art. 6 ust.1 pkt 4 lit. a tej ustawy. Zamieszczanie orzeczeń TK na ww. stronie internetowej uznano za „pożądane przede wszystkim ze względu na popularyzację orzecznictwa Trybunału i stworzenie warunków dla jego łatwej dostępności. Wskazano na § 53 ust. 2 Regulaminu Trybunału Konstytucyjnego. Podano, że ww. dane osobowe Skarżącej znajdują się w sentencji ww. wyroku opublikowanej na ww. stronie internetowej i w pliku elektronicznym zawierającym wyrok wraz z uzasadnieniem. Według Prezesa TK: „Zamieszczenie takich danych osobowych stanowi wykonanie ww. obowiązków informacyjnych”.

Wskazano, że „przed wydaniem wyroku, po skierowaniu każdej skargi konstytucyjnej do merytorycznego rozpoznania pisma procesowe związane z daną skargą (w tym, co oczywiste, także w sprawie [...]), publikowane są na stronie internetowej Trybunału, jednak po dokonaniu anonimizacji co do imienia i nazwiska skarżącego oraz niektórych okoliczności faktycznych. Zakres anonimizacji danych w tych dokumentach po wydaniu wyroku nie ulega zmianie”.

Wyjaśniono: „Publikacja orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w dzienniku urzędowym (...) pozwala wszystkim zainteresowanym na poznanie treści takiego orzeczenia, jak i czyni zadość warunkom jego dostępności oraz powszechnej znajomości”. Wskazano, że art. 28b ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych przewiduje obowiązek udostępniania publikowanych orzeczeń na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji oraz za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, stosownie do wniosku zainteresowanego podmiotu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Art. 26 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych stanowi, że zawarte w Dzienniku Ustaw oraz Monitorze Polskim akty normatywne i inne akty prawne, w tym orzeczenia, są także nieodpłatnie udostępniane przez terenowe organy administracji rządowej oraz organy jednostek samorządu terytorialnego: do wglądu i do pobrania w formie dokumentu elektronicznego oraz w postaci elektronicznej do powszechnego wglądu w godzinach pracy urzędów obsługujących te organy, w miejscu do tego przeznaczonym i powszechnie dostępnym. Jak stwierdził Prezes TK: „Oznacza to, że wyroki Trybunału Konstytucyjnego w kształcie opublikowanym w Dzienniku Ustaw (tj. wraz z danymi osobowymi osoby skarżącej) są publicznie dostępne i muszą być udostępniane dla każdego zainteresowanego. W konsekwencji trudno byłoby bronić poglądu, że kształt sentencji wyroku Trybunału publikowany na stronie Biuletynu Informacji Publicznej ma być odmienny od tego, który jest przekazywany do organu urzędowego (a tym samym do powszechnej wiadomości). Informacje publiczne zawarte na stronach BIP powinna cechować nie tylko prawdziwość ale i w jak najwyższym stopniu rzetelność. Trudno znaleźć uzasadnienie dla rozwiązania, przewidującego anonimizację danych osobowych skarżących na stronie internetowej BIP Trybunału, podczas gdy te same dane byłyby jednocześnie udostępniane każdemu zainteresowanemu na wniosek o udostępnienie informacji publicznej”.

Według stanowiska Prezesa TK: „Za publikowaniem imion i nazwisk osób wnoszących skargi konstytucyjne, w następstwie których dochodzi do wydania wyroku przemawia także specyfika postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Trybunał orzeka (...) o hierarchicznej zgodności norm prawnych a jego orzeczenia mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne, niezależnie od sposobu zainicjowania postępowania (wniosek, pytanie prawne, skarga konstytucyjna). W swoim orzecznictwie Trybunał wielokrotnie podkreślał, że jest „sądem prawa”, nie zaś „sądem faktów”. W wypadku skargi konstytucyjnej powoduje to konieczność wykazania przez każdego skarżącego, że to kwestionowany przez niego przepis, a nie wadliwa praktyka jego stosowania stanowi źródło naruszenia jego wolności i praw. (...). Zasadniczym celem skargi konstytucyjnej jest zatem ochrona konstytucyjności porządku prawnego, natomiast eliminacja rozstrzygnięć indywidualnych, w tym orzeczeń sądowych odbywa się wyłącznie w ramach następstw orzeczonej niekonstytucyjności (...). proces tworzenia prawa

w państwie demokratycznym i prawnym nie może być anonimowy i musi zapewniać poznanie wszystkich podmiotów biorących w nim udział, tak - analogicznie - nie może być anonimowy proces kontroli konstytucyjności tego prawa. Jest to działalność *stricte* publiczna. Specyfika postępowania przed Trybunałem nie pozwala na proste przeniesienie standardów anonimizacji orzeczeń stosowanych przez Sąd Najwyższy, sądy powszechne czy administracyjne. Biorąc pod uwagę chociażby sam skutek wyroku Trybunału oraz powiązaną z nim moc powszechnie obowiązującą, trudno nie zwrócić uwagi, że w interesie publicznym jest kształtowanie postępowania przed Trybunałem w sposób jak najbardziej transparentny, włączając w to określenie podmiotu inicjującego takie postępowanie. Nie sposób w ujawnieniu imienia i nazwiska podmiotu (osoby fizycznej lub prawnej) domagającego się derogacji przepisu ustawy doszukiwać się tak naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, jak i prawa do prywatności. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że *cechą prawa do prywatności jest to, że ochroną tą objęta jest dziedzina życia osobistego (prywatnego), rodzinnego i towarzyskiego człowieka. Ochrona ta nie obejmuje działalności publicznej osoby ani też sfery działań i zachowań, które ogólnie są pojmowane jako osobiste lub prywatne, jeżeli działania te lub zachowania wiążą się ściśle z działalnością publiczną* (wyrok SN z 24 czerwca 2003 r., sprawa III RN 95/02). W wyroku z 8 listopada 2012 r. w sprawie I CSK 190/12 Sąd Najwyższy stwierdził ponadto, że nie zawsze imiona i nazwiska osoby fizycznej, także wówczas, gdy nie pełni ona funkcji publicznej, będą objęte ochroną życia prywatnego” Według Prezesa TK przywołany przez Skarżącą wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 18 listopada 2008 r. (sygn. akt II SA/Wa 1177/08) „nie jest adekwatny (...) w zakresie dotyczącym publikacji orzeczeń przez Trybunał Konstytucyjny. (...) jednym z elementów, które sądy administracyjne biorą pod uwagę przy ocenie dopuszczalności publikowania danych osobowych, jest również powiązanie ze sferą publiczną (zob. wyrok NSA z 14 marca 2013 r., sprawa I OSK 620/12). A tak, co oczywiste, jest w przypadku skargi konstytucyjnej oraz wyroku Trybunału wydanego w następstwie takiej skargi”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 5 listopada 2014 r. (znak: DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037) mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie.

W dniu [...] listopada 2014 r. (w ustawowym terminie) do Biura GODO wpłynął wniosek Skarżącej o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Skarżąca zarzuciła ww. decyzji, iż cyt.: „Przedmiotowe orzeczenie zawiera nie tylko moje [Skarżącej] imię i nazwisko, ale po publikacji a stronie internetowej TK wyroku Trybunału mojego [Skarżącej] pełnego imienia i nazwiska – zostały upublicznione dane sensytywne m.in. dotyczące stanu mojego [Skarżącej] zdrowia, metod leczenia, postępowań sądowych w tej sprawie itp., zamieszczone w dokumentach (skarga kasacyjna, stanowiska uczestników), anonimizowanych do dnia [...] 2014 r. (...) Poprzez publikację moich [Skarżącej] danych osobowych, w tym danych sensytywnych na stronie internetowej TK, każda osoba korzystająca z Internetu, wystarczy, że wpisze do wyszukiwarki hasła: zasiłek chorobowy, utrata zasiłku chorobowego czy też moje [Skarżącej] imię i nazwisko – ma dostęp nie tylko do sentencji przedmiotowego wyroku TK, ale również

dokumentów w mojej [Skarżącej] sprawie z dostępem do pełnego imienia i nazwiska oraz danych sensytywnych”.

GIODO, po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzją z dnia 5 kwietnia 2016 r. (DOLiS/DEC-246/16/25397,25400), utrzymał w mocy decyzję z dnia 5 listopada 2014 r. (DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037).

W dniu (...) maja 2016 r. do Biura GIODO wpłynęła skarga Skarżącej na ww. decyzję GIODO z dnia 5 kwietnia 2016 r. (DOLiS/DEC-246/16/25397,25400), utrzymał w mocy decyzję z dnia 5 listopada 2014 r. (DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037).

Skarżąca w swojej skardze zarzuciła decyzjom wydanym przez GIODO:

- „1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 27 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 2135, z późn. zm.) przez błędną interpretację tych przepisów, polegające na przyjęciu przez organ II instancji, iż publikacja przez trybunał Konstytucyjny na stronie internetowej [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]/](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]/), danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia i nazwiska w wyroku trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt: [...]) wraz z innymi danymi sensytywnymi m.in. dotyczącymi stanu jej zdrowia, przebytych chorób, metod leczenia, przebiegu i wyniku postępowań sądowych w tej sprawie- bez uprzedniego dokonania anonimizacji danych – jest przetwarzaniem danych osobowych zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy;
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 2 w zw. z art. 5 ust. 2 oraz w zw. Z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej przez niezastosowanie ww. przepisów, polegające na publikacji na wskazanej stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt: [...]) wraz z innymi danymi sensytywnymi – bez uprzedniej anonimizacji danych oraz uznanie, że zastosowanie w niniejszej sprawie winne mieć przepisy § 53 ust. 2 uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów i Trybunału Konstytucyjnego w sprawie regulaminu TK, podczas gdy Sądy i trybunały podlegają regułom i procedurom u.d.i.p., o ile inne ustawy (a nie przepisy aktów podstawowych) zawierające przepisy proceduralnego nie będą przewidywały procedur szczególnych;
- 3) naruszenie przepisów prawa procesowego art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na tym, że organ II instancji utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji, pomimo, że w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki do uchylenia zaskarżonej decyzji orzeczenia co do istoty sprawy, a tym samym uwzględnienia wniosku w sprawie skargi J. na udostępnienie jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt: [...]), opublikowanym na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego pod wskazanym powyżej adresem”.

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu skargi Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Skarga Skarżącej zasługuje na uwzględnienie w całości.

Przedmiotem postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest udostępnienie danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia i nazwiska w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt [...]), opublikowanym na stronie internetowej ww. organu www.trybunal.gov.pl. Wskazana strona pełni funkcję Biuletynu Informacji Publicznej w rozumieniu przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W odniesieniu do legalności przetwarzania danych osobowych wrażliwych stosuje się przepis art. 27 ustawy o ochronie danych osobowych, który stanowi, iż zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym (ust. 1). Przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodziło o usunięcie dotyczących jej danych; 2) przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony; 3) przetwarzanie takich danych jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, gdy osoba, której dane dotyczą, nie jest fizycznie lub prawnie zdolna do wyrażenia zgody, do czasu ustanowienia opiekuna prawnego lub kuratora; 4) jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań kościołów i innych związków wyznaniowych, stowarzyszeń, fundacji lub innych niezarobkowych organizacji lub instytucji o celach politycznych, naukowych, religijnych, filozoficznych lub związkowych, pod warunkiem, że przetwarzanie danych dotyczy wyłącznie członków tych organizacji lub instytucji albo osób utrzymujących z nimi stałe kontakty w związku z ich działalnością i zapewnione są pełne gwarancje ochrony przetwarzanych danych; 5) przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem; 6) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadań administratora danych odnoszących się do zatrudnienia pracowników i innych osób, a zakres przetwarzanych danych jest określony w ustawie; 7) przetwarzanie jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych; 8) przetwarzanie dotyczy danych, które zostały podane do wiadomości publicznej przez osobę, której dane dotyczą; 9) jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, w tym do przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego; publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone; 10) przetwarzanie danych jest prowadzone przez stronę w celu realizacji praw i obowiązków wynikających z orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym lub administracyjnym (art. 27 ust. 2 ustawy).

W myśl art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.), każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnianiu na zasadach i w trybie określonym w niniejszej ustawie. Według art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia m.in. do wglądu do dokumentów urzędowych. Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 4 lit a) tej ustawy udostępnieniu podlega informacja publiczna o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (tiret pierwsze); dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (tiret drugie). Zgodnie z art. 6 ust. 2 ww. ustawy dokumentem urzędowym w rozumieniu ustawy jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, w ramach jego kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy. W myśl art. 8 ust. 3 tej ustawy podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 (m.in. organy władzy publicznej), obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne. Z powołanych przepisów wynika, że organy władzy publicznej uprawnione są do udostępniania informacji publicznej w publikatorze teleinformatycznym Biuletynie Informacji Publicznej. Powyższe dotyczy również Trybunału Konstytucyjnego.

W myśl art. 1 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. 2016 poz. 178), Trybunał Konstytucyjny jest organem władzy sądowniczej powołanym w celu wykonywania kompetencji określonych w Konstytucji. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 sierpnia 2011 r. (sygn. akt I OSK 933/11) stwierdził, że wyrok sądu jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej i stanowi informację publiczną udostępnianą na podstawie przepisów tej ustawy. Jak stanowi § 53 ust. 2 uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2006 r. w sprawie Regulaminu Trybunału Konstytucyjnego (M.P. Nr 72, poz. 720) orzeczenia Trybunału są udostępniane w postaci elektronicznej na stronach internetowych Trybunału Konstytucyjnego. Art. 9 ust. 1 pkt 6 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych stanowi, że w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza się orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego dotyczące aktów normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw. Zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt 3 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, orzeczenie Trybunału powinno zawierać wymienienie wnioskodawcy i innych uczestników postępowania.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Skarżąca wniosła do Trybunału Konstytucyjnego skargę konstytucyjną (...). Po rozpoznaniu skargi ww. organ wydał wyrok z dnia [...] 2014 r. (sygn. akt [...]), który wraz z zamieszczonymi w nim imieniem i nazwiskiem Skarżącej został opublikowany na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego pod adresem [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]).

W świetle powyższego, należy stwierdzić, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez Trybunał Konstytucyjny poprzez ich publikację na stronie internetowej

[http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]) odbywa się niezgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. Udostępnione, bowiem zostało imię i nazwisko Skarżącej, a także informacje dotyczące jej osoby, jak stan zdrowia (przebyte choroby, metody leczenia), przebieg i wynik postępowań sądowych.

Bezsporny jest fakt, że wskazana przez Skarżącą strona internetowa pełni rolę Biuletynu Informacji Publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.). Stosownie do art. 5 ust. 2 powołanej ustawy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Zatem jeśli osoba, której dane zawarte są w wyroku Trybunału Konstytucyjnego wraz z jej danymi osobowymi, powinno nastąpić po uwzględnieniu wskazanego wyżej wyłączenia jawności.

Zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych publikacja orzeczenia po dokonaniu odpowiedniej anonimizacji danych osobowych w dzienniku urzędowym pozwala wszystkim zainteresowanym na poznanie treści takiego orzeczenia, jak i czyni zadość warunkom jego dostępności oraz powszechnej znajomości, bez narażanie prawa do prywatności Skarżącej.

W tej sytuacji prywatność Skarżącej, jako dobro chronione prawem powinno mieć pierwszeństwo przed innym dobrem prawem chronionym – dostępnością do informacji publicznej. Udostępniając, bowiem informację publiczną w sposób ingerujący w prywatność osoby fizycznej administrator danych obowiązany jest ustalić czy zakres przekazywanych danych jest niezbędny dla potrzeb takiego udostępnienia. Jak wynika z poczynionych w tym zakresie ustaleń, w przedmiotowym przypadku doszło do przekroczenia niezbędnego zakresu danych przekazywanych celem ich udostępnienia.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. 2016 poz. 178), orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zawiera wskazanie podmiotu, który zainicjował postępowanie przed Trybunałem oraz pozostałych uczestników postępowania. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że artykuł ten odnosi się sensu stricto do niezbędnych elementów orzeczenia, a nie do jego publikacji na stronie internetowej BIP. Artykuł ten nie stoi więc w sprzeczności z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.) i jej artykułem art. 5 ust. 2, który w sposób szczegółowy sposób reguluje sposób upubliczniana wyroku jako informacji o sprawach publicznych w BIP.

Administrator danych osobowych przetwarzając dane osobowe powinien uwzględnić zasadę adekwatności o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Artykuł ten stanowi, że administrator danych przetwarzając dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Oznacza to, że „swym rodzajem i swą treścią dane nie powinny wykraczać poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych Osobowych, Komentarz, Zakamycze 2004 s. 556). Wobec powyższego udostępnienie wyroku, który zawiera dane osobowe, powinno nastąpić po odpowiednim przetworzeniu danych osobowych

w nim zawartych. Konkludując w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych upublicznienie w wyroku Trybunału Konstytucyjnego danych osobowych Skarżącej jest nieadekwatne do celu jakiego powinno służyć upublicznienie wyroku. Cel informacyjny upublicznienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego może zostać osiągnięty również z odpowiednim uwzględnieniem prawa do prywatności osoby inicjującej dane postępowanie. Podstawowym celem BIP jest powszechne informowanie o sprawach publicznych i w tym przypadku cel ten mógłby zostać osiągnięty pomimo anonimizacji orzeczenia w BIP.

Powyższe potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. (sygn. akt II SA/Wa 1177/08), który co prawda odnosi się do danych osobowych zawartych w uchwałach organu gminnego, ale stanowi cenną wskazówkę interpretacyjną przy udostępnianiu każdej informacji publicznej. Sąd w tym orzeczeniu uznał, iż „usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w BIP uchwale organu gminnego, nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu. W tym przypadku treść aktu administracyjnego nie traci waloru informacyjnego, albowiem wynika z niej, kto kiedy i w jakiej sprawie publicznej zajął określone stanowisko. Podstawowym celem BIP jest powszechne informowanie o sprawach publicznych i w tym przypadku cel ten został zrealizowany. Prezentowanie odmiennego poglądu pozostaje w sprzeczności z konstytucyjnymi gwarancjami wolności i praw obywatela. W świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia nie mogą naruszać istoty wolności i praw”

Podobne stanowisko wyraził także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 marca 2013 r. (sygn. akt: I OSK 620/12). W jego treści wskazał on bowiem cyt: „jeżeli więc celem dostępu do informacji publicznej jest przejrzystość działalności organów władzy publicznej, przy jednoczesnym zachowaniu prawa do prywatności osób fizycznych (art. 5 ust. 2) to cel informacyjny jest spełniony także wówczas gdy informacja o treści (...) w sprawie rozpatrzenia skargi (...) zamieszczona w (...) pomija dane osobowe skarżącego”.

Ujawnienie imienia i nazwiska podmiotu (osoby fizycznej lub prawnej) domagającego się derogacji przepisu ustawy stanowi więc naruszenie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że cechą prawa do prywatności jest to, że ochroną tą objęta jest dziedzina życia osobistego (prywatnego), rodzinnego i towarzyskiego człowieka. Ochrona ta nie obejmuje działalności publicznej osoby ani też sfery działań i zachowań, które ogólnie są pojmowane jako osobiste lub prywatne, jeżeli działania te lub zachowania wiążą się ściśle z działalnością publiczną. Jednak w przedmiotowej sprawie nie sposób doszukiwać się działalności publicznej Skarżącej pomimo tego, że samo postępowanie ma charakter publiczny, ponieważ Skarżąca jest osobą prywatną, a uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego odnosi się do jej życia prywatnego.

Wobec powyższego zasadnym jest nakazanie Trybunałowi Konstytucyjnemu wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej poprzez usunięcie ze strony internetowej [http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/\[...\]](http://trybunal.gov.pl/rozprawy/wyroki/[...]), jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, zawartych w wyroku Konstytucyjnego z dnia [...] 2014

r. (sygn. akt [...]), opublikowanym na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego pod adresem.

Zgodnie z art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2016 r., poz. 718) organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zostało zaskarżone, może w zakresie swojej właściwości uwzględnić skargę w całości w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Uwzględniając skargę, organ stwierdza jednocześnie, czy działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa. W niniejszej sprawie organ, po ponownym przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdził, że zaskarżone decyzje były wydane z rażącym naruszeniem prawa. Z tego też powodu Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uchylił wydaną decyzję z dnia 5 kwietnia 2016 r. (DOLiS/DEC-246/16/25397,25400), oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 5 listopada 2014 r. (DOLiS/DEC-1048/14/87035,87037).

W związku z powyższym GIODO rozstrzygnął jak na wstępie, uchylając zaskarżone decyzje oraz uwzględniając wniosek Skarżącej o nakazanie usunięcia danych osobowych Skarżącej w zakresie jej imienia i nazwiska z sentencji i uzasadnienia opublikowanego ww. wyroku.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).